

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Eodem modo etiam in alijs hominibus humiliationem ante exaltationem
præcessisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

stationem, sed sæpe in medio etiam vitæ cursu, quasi digitum intendit in Sanctorum suorum nobilitatem. Ipse Christus in stabulo natus, in exilium fugatus, ab Herodis furore & ferro subducendus fuit; à Iudæis non Dei, sed fabri filius nominatus est: toties à Pharisæis illusus, toties cachinnis exceptus, immò ab ipsa Matre sua veste haud sanè splendida amictus est; sæpe præ inopia impransus atque incœnatus pernoctabat in oratione: postea autem quanto splendore enituit, in monte Thabor, quando ante discipulos suos transfiguratus est, & *resplenduit facies eius, sicut Sol: vestimenta autem eius facta sunt alba, sicut nix?* Adeò plena lucis & maiestatis tunc erat ea transfiguratio, vt in eam oculos non possent intendere discipuli, qui præ reuerentia sibi timentes in faciem ceciderunt. Non itaque poterant prudenter scandalizari ignominijs, aliunde etià illatis, qui gloriam in Deo tantam ei viderant circumfusam. Eduxit enim quasi lumen iusticiam illius Pater; & omnia mala quæ sustinuit, abundè compensauit. Nam de quanta ignominia in quantam eum gloriam euexit, cum *exaltauit illum, & donauit illi nomen, quod est super omne nomen, vt iam in nomine eius omne genua flectatur caelestium, terrestrium, & inferorum?* Nomen non solùm Dei, & Filij Dei, & Messiae notissimi & famosissimi in toto orbe, sed etiam IESV Saluatoris, & Redemptoris; quod nomen quo modo sit super omne nomen, docui in libro de Nomine IESV. Et par erat, vt is summum nomen obtineret, qui summis fuit calumnijs appetitus. Cùm enim *calumnia sit falsa & malitiosa criminis impositio*, quid potuit vel falsius esse, quàm de eo, qui *non venit soluere legem, sed adimplere*, dicere: *blasphemauit?* quid maliciosius, quàm illum accusare dicendo: *Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Casari:* qui disertissimè dixit: *Date Casari, qua Casaris sunt?* qui que venit, tamquam Messias, vt gentem illam saluam faceret?

III.

O quàm multi sunt innocentes, quàm multi sancti! quorum virtus latet! nec latet tantum, sed etiam maculis aspersa passim traducitur? Suspiciantur homines, iudicant, infamant. It rumor, & fabula per totam urbem; & pro quibus non habentur, qui Deo sunt charissimi? Hic hæreticus, ille blasphemus, alius adulter, fur, mendax, perfidus, atheus habetur, Nihil, ô homo innocens,

Matth. 17. 2.

Psal. 36. 51

Phil. 2. 9.

S. Thom. 2. 2.

q. 68. a. 3.

Matth. 15. 17.

Luc. 23. 1.

innocens ista morare. *Revela Domino viam tuam, hominibus ig-* P^{sal.} 36. 5.
notam, & spera in eo, & ipse faciet, & educes, quasi lumen iustitiam
tuam, & iudicium tuum, tamquam meridiem. Tunc enim luce me-
 ridiana clariùs & tibi, & alijs apparebit; quanta tua sit innocen-
 tia, & quàm iusta iudicia Dei permittentis lumen hoc occidere, vt
 tanto clariùs oriatur. Deijcit pluuiam lachrymarum, vt lux ha-
 beat, quod in germen producat. Vt enim cælestes influxus, omnia
 corpora Lunæ subiacentia regunt, & conseruant, ita diuina pro-
 uidentia longè altiore sede profecta, quidquid in hominibus ge-
 ritur, disponit, & protegit tamquam scuto bonæ voluntatis. Quo
 pacto non solùm Susannæ defendit castitatem, sed etiam Deiparæ
 ipsius innocentiam; illius per Daniele, huius per Angelum; quo
 mysterium reuelante, Iosephus Dei Matrem cœpit dignis honoribus
 venerari. Audi P^{sal.} 102. 11.
Secundùm altitudinem cali à terra,
corroborauit misericordiam suam super timensès se. Audi in eundem
 locum S. Augustinum. *Quia, inquit, si aliquando non potest calum abs-*
condere se à protectione terra, aliquando poterit Deus non protegere ti-
mentes se. Attende quòd calum vndique & ubiq; protegit terram, &
nulla pars terra est, qua non calo protegatur. Peccant homines sub calo,
faciunt omnia mala sub calo, tamen proteguntur calo. Inde lux ad ocu-
los, inde àër, inde spiritus, inde pluuiæ ad terram propter fructus, inde
omnis misericordia à calo. Tolle auxilium cali à terra, & statim deficiet.
Sicut ergo protectio cali permanet super terram, sic protectio Domini
permanet super timentes eum. Times Deum, supra te est protectio ipsius.
Sed fortè flagellaris, & putas quia deseruit te? Deseruit te Deus, si de-
seruit protectio cali terram. Intimè tibi adfuit, qui deseruisse vide-
batur. Ita enim D. Catharinæ Senensi respondit Christus, quan-
do tentata, & se desertam quòdammodo putanti quærentique:
Ubi eras? dixit: Ego tecum semper eram, vt tuas pugnas spectarem.
 Sunt quædam flumina, quæ alicubi terram subeunt, sed aliunde
 copiosiore aluo erumpunt. Ita mergit Deus quosdam, aut mergi
 finit, vt alio tempore altiùs emergant. Hoc est, quod Anna
 eecinit: *Dominus mortificat, & viuificat, deducit ad inferos, & redu-* 1. Reg. 2. 6.
cit: Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & subleuat. Quod
 etiam non semper statim appareat, apparet tamen patienter expe-
 ctanti. Si malè audis, si nomen tuum proferbitur, si innocenter
 accusa-

Psal. 39. 51

accularis, si non habes defendentem, *Revela Domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet, & educet, quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum, quod sustines, in aemulo tuo, quo te exercet, tamquam meridiem.*

IV.

Syr. 1. Febr.

Quod in exemplis libet ostendere. Nam varijs prodigijs innocentes divina providentia de infamia in honorem restituit. Grandis est, apud honestatis amatores, nota, quæ fornicatione contrahitur. Ea Brooni aspersa, à S. Brigida Scotica Virgine, per signum crucis absterfa est. Broonem Episcopum S. Patricij discipulum impudens mulier infamauerat, quasi ab eo prægnans facta esset; sed à Brigida accersita, & admonita, quod non certaretur de oleastro, cum verum dicere non vellet, Brigida signum crucis ori eius impressit. Illico igitur impuræ femine mendax lingua, & pertinax caput grandi tumore inflatum prodidit se calumniae reum. Neque suffecit hoc miraculum. Nam & infantis lin-

Num. 22. 28.

guam Brigida cruce signavit, itaque eum compellavit: *Dic nobis, infantule, quis tuus pater est? Stupenda res, aperit os infantis, qui quondam Balaam asina loquendi præstitit facultatem: aitq; parvulus: Nequaquam Episcopus Broon, sed de formis, & vilis ille homuncio, qui in populo extremo sedet loco, parens meus est.* Infante audito, omnes Deum, Dei que seruum laudârunt; calumniatrix autem, & libidinis, & infamationis poenitens in lachrymas erupit, & quod iniquè vulgauerat, iuste retractavit. Poterat hæc dici heteromolia causa, ab altera enim dumtaxat parte calumniante agi videbatur, Broone se ipsum non defendente. Nunc videamus etiam quam prodigiosè alius Episcopus castimonie suæ famam defensarit.

V.

S. Gregorius
Turon. lib. 2.
Hist. Franc.
cap. 2

Britius Episcopus Turonensis, trigesimo iam tertio anno, magnâ sanctitatis famâ, præerat Ecclesie suæ, cum repente laus omnis, arte stygis, in infamiam mutata est. Lortrix enim, ad quâ cubicularij illius vestes lineas abluendas deferre solebant, veterum ferre coepit, ac ne hydrops esse putaretur, puerum edidit. Ut ergo pronum est ad suspensiones vulgus, illico Præsulem criminis eius reum proclamavit, itaq; vehementer exarsit, ut eum vellet lapidare. Dicebant enim ad vnum omnes: *Satis diu pietatis mantelo luxuriam tuam celavisti: non vult nos Deus diutius decipi, atque impuras manus tuas osculis nostris honorari.* Negavit Episcopus